

KOMISJA ODWOŁAWCZA
PRZY POLSKIM KLUBIE WYŚCIGÓW KONNYCH

ul. Puławska 266, 02-684 Warszawa

e-mail: pkwk@pkwk.org

Warszawa, 24 maja 2024 roku

ORZECZENIE nr 05/2024

Komisja Odwoławcza w składzie:

1. Iwona Chojnowska – Przewodniczący
2. Konrad Andrzej Politowicz
3. Kamila Maryniak
4. Jarosław Koch

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 i 21 maja 2024 roku odwołania złożonego przez dż. Niklasa Lovena od Orzeczenia nr 6 Komisji Technicznej przy Wrocławskim Torze Wyścigów Konnych - Partynice we Wrocławiu z dnia 21 kwietnia 2024 roku **postanawia**:

utrzymać w mocy zaskarżone Orzeczenie Komisji Technicznej przy Wrocławskim Torze Wyścigów Konnych - Partynice nr 6 z dnia 21 kwietnia 2024 roku.

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2024 roku Komisja Techniczna wydała Orzeczenie nr 6, w którym orzekła ukarać dż. Niklasa Lovena karą pieniężną w wysokości 300 zł za naruszenie obowiązku polegającego na utrzymaniu zadeklarowanej minimalnej wagi. Jako podstawę prawną podano §113 ust. 1 pkt 9 w zw. z §36 ust 2 pkt 5 i ust. 5 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych (Dz. U. z dnia 18 kwietnia 2016 roku, poz. 536).

Od tego orzeczenia wniósł odwołanie ukarany dż. N. Loven. Odwołanie zostało złożone w terminie przewidzianym w przepisach rozporządzenia i wpłynęło do Komisji Odwoławczej 15 maja 2024. Odwołujący się wnosi o anulowanie kary, wskazując okoliczności przemawiające za ustaleniem, że nie miał zamiaru naruszenia przepisów wyścigowych, w szczególności na zasadzie porównania zasad rozgrywania wyścigów w Polsce i innych krajach Europy. Mimo przyznania kluczowego faktu – przekroczenia w dniu gonitwy wagi objętej deklaracją złożoną z macierzystej organizacji wyścigowej (tu: szwedzki JC), Odwołujący się podkreśla, że deklaracja ta nie powinna być traktowana jako podstawa ustalenia odpowiedzialności dyscyplinarnej jeźdźca, skoro obowiązujące przepisy dopuszczają dodatkowe korekty wagi faktycznie niesionej przez konia, np. o masę kamizelki ochronnej.

Komisja Odwoławcza przeanalizowała kompleksowo materiały dostępne w sprawie. Zwróciła się również w dniu 17 maja 2024 roku do Komisji Technicznej o uzupełnienie materiału dowodowego. Odpowiedź została przesłana w dniu 20 maja. W oparciu o materiały przesłane przez Komisję Techniczną we Wrocławiu, notatki służbowe z rozmów z sędzią u wagi oraz deklarację wagi przesłaną drogą mailową przez szwedzki JC ustaliła, co następuje.

W dniu 21.04.2024 dż. Niklas Loven w gonitwie nr 1 (W1) przyjął dosiad na koniu Mes Ailes (3) z wagą wnikającą z warunków gonitwy 66 kg. Podczas ważenia jeźdźca przed gonitwą nie był on w stanie wyważyć się na 66 kg, w związku z czym osoba upoważniona przez właściciela konia skorzystała z prawa podniesienia wagi o 1 kg (zgodnie z §54 pkt 3 rozporządzenia) i finalnie koń wziął udział w gonitwie niosąc wagę 67 kg. Zgodnie z przesłaną przez szwedzki JC deklaracją wagi jeźdźca, minimalna waga, pod jaką może dosiadać koni w gonitwie, wynosiła 66 kg.

Komisja Odwoławcza nie znalazła podstaw do rewizji skarżonego orzeczenia KT, w całości odrzucając argumentację obwinionego. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że zawodowi jeźdźcy, jako profesjonalści wykonujący swoje obowiązki zarobkowo, nie mogą się powoływać na nieznaną regulacji prawnych dot. zasad rozgrywania wyścigów konnych w kraju, w którym decydują się startować. Jest to podstawowa wiedza, której znajomość jest konieczna i podlega egzekwowaniu w czasie wyścigów, także w przypadku popełnianych naruszeń przepisów. Stąd we własnym interesie wszyscy ich uczestnicy powinni tą wiedzę – pełną i aktualną dla miejsca startu – dysponować. Tego potwierdzeniu służy procedura deklaracji Clearance Form. Obowiązkiem jeźdźca jest odpowiednie przygotowanie się do gonitwy, a tym samym utrzymanie wagi zadeklarowanej podczas składania wniosku o licencję do odpowiedniego JC. Każdy jeździec z zagraniczną licencją ma obowiązek podpisać też Clearance Form, w którym widnieje m. in. zdanie „I agree to be bound in all respects by the Rules of this recognised Racing Authority when riding today”, które zobowiązuje uczestników wyścigów do przestrzegania przepisów obowiązujących na danym torze wyścigowym. Clearance Form została w dn. 21.04.2024 r. podpisana przez dż. N. Lovena, czym potwierdził, że akceptuje przepisy obowiązujące w Polsce, zgodnie z którymi został ukarany.

KOMISJA ODWOŁAWCZA
PRZY POLSKIM KLUBIE WYŚCIGÓW KONNYCH

ul. Puławska 266, 02-684 Warszawa

e-mail: pkwk@pkwk.org

Brzmienie odnośnych polskich przepisów, przywołanych prawidłowo w podstawie prawnej skarżonego orzeczenia KT, wyraźnie wskazuje, że w Polsce obowiązkiem jeźdźca jest złożenie do Klubu pisemnego oświadczenia o najniższej wadze, pod jaką jeździec może dosiadać koni w tym sezonie, czemu odpowiada odpowiedzialność karna za naruszanie obowiązków opisanych w rozporządzeniu. Jeździec może zatem notyfikować wedle własnej oceny, co jest także zaciąganiem przez niego zobowiązaniem wobec osób zlecających mu na tych warunkach dosiady, w jakich warunkach gotów jest realizować swoje obowiązki w Polsce, a jeżeli posiadając licencję zagraniczną, nie uczyni tego odrębnie dla startów w Polsce, miejscowe organy wyścigowe przyjmują tu i akceptują jako równoważne, na zasadzie wzajemności, deklaracje złożone w krajach trzecich. W polskich przepisach wyścigowych wskazano, iż obowiązkiem jeźdźca jest odpowiednie przygotowanie się do gonitwy, a tego elementem jest m. in. utrzymanie wagi zadeklarowanej podczas składania wniosku o licencję do odpowiedniego Jockey Clubu, na podstawie której miał miejsce dobór jeźdźca do konia w danej gonitwie. Każdy jeździec powinien znać możliwości kontroli wagi swojego ciała i rozmyślnie deklarować wagę minimalną w trakcie sezonu. Jest kwestią niezasadnie bagatelizowaną przez jeźdźców zagadnienie utrzymywania wagi zgodnej z deklaracją oraz tą drogą zapewnianie startów koni z wagami odpowiadającymi ściśle warunkom gonitw. Waga realnie niesiona przez konia wpływa bezpośrednio na jego szanse w gonitwie, zaś zgodność z tabelą wag, na której podstawie ustala się warunki gonitw, pozwala na zachowanie porównawczych i selekcyjnych walorów wyścigów konnych. Każde w tej mierze niedopatrzanie/niedbalstwo ze strony jeźdźca rzutuje na naruszanie tych dóbr chronionych przez przepisy wyścigowe, stąd są to zachowania sankcjonowane. Fakt, że rozporządzenie przewiduje także mechanizmy łagodzenia rygorystyki ww. zasad, np. pozwalając na uznaniowe zwiększenie przez właściciela wagi niesionej przez konia w gonitwie, nie może prowadzić do wniosku, że ww. zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej doznają tu również ograniczeń i są „zmiękczone”. Przeciwnie, owe odstępstwa mają jedynie zapewniać możliwość startu koni w gonitwach nawet wobec zdarzeń nieprzewidzianych (jak np. awaryjna zmiana dosiadu lub właśnie niedostateczne przygotowanie zakontraktowanego jeźdźca do gonitwy), gdyż w razie ich braku w przepisach start poszczególnych koni mógłby być po wielokroć w podobnych sytuacjach zagrożony. Dlatego dopuszczono swoisty kompromis – właściciel konia (lub osoba przez niego upoważniona) może zdecydować o starcie konia w wyścigu na gorszych zasadach, niż przysługujące mu z ogólnych warunków gonitwy, zachowując jednak nadal prawo startu (nie jest dodatkowo karany eliminacją z wyścigu). Natomiast ta decyzja właściciela nie może być uznawana za automatycznie zwalniającą jeźdźca, który sytuację tę spowodował, od jego osobistej odpowiedzialności.

Komisja Odwoławcza zauważa także, że w realiach sprawy dż. N. Loven nie może się skutecznie powoływać, jako na okoliczność łagodzącą, na przywołane w odwołaniu przepisy szwedzkie, dopuszczające odjęcie od wagi jeźdźca w gonitwach płotowych i przeszkodowych wagi kamizelki ochronnej do 1,5 kg oraz stosownie do tego deklarowanie wagi w JC świadomie zawyżanej o tą wartość, gdyż w istocie potwierdza to, że nie zna i nie potrafi stosować polskich regulacji wyścigowych, co stanowi okoliczność jednoznacznie obciążającą. Nałożona kara powinna zatem w tym przypadku wywrzeć również wpływ edukacyjny i skłonić obwinionego do aktualizacji jego wiedzy o polskich przepisach wyścigowych.

W związku z powyższym Komisja Odwoławcza nie znajduje żadnych podstaw dla uwolnienia obwinionego od odpowiedzialności za przypisane mu naruszenie przepisów rozporządzenia lub umniejszenia zastosowanej kary finansowej, wobec czego KO orzekła jak w sentencji.

Podstawa prawna: art. 26 ust. 6 Ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych w zw. art. 109§2 ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz art. 437§1 ustawy Kodeks postępowania karnego, a także §40 ust. 2 i 6 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych.

Pouczenie:

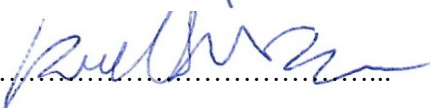
Od niniejszego orzeczenia osobie ukaranej przysługuje odwołanie do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce położenia toru wyścigowego. Odwołanie do sądu rejonowego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia Komisji Odwoławczej wraz z uzasadnieniem. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczonej kary.

Podpisy Członków Komisji:

1. Iwona Chojnowska – Przewodniczący

.....

2. Konrad A. Politowicz

.....

3. Kamila Maryniak

.....

4. Jarosław Koch

.....
